

Universitätsbibliothek Paderborn

**Illvstrivm Miracvlorvm Et Historiarvm Memorabilivm Lib.
XII**

Caesarius <Heisterbacensis>

Antverpiae, 1605

De vxore militis, quae tentatione victa, paludem à marito prohibitam
intravit, cap. 76

urn:nbn:de:hbz:466:1-13177

230 DE TENTATIONE

suo se recepisset, statim diuersis cogitationibus cepit fluctuare, temptationibus aestuare, quid esset in pixide scire desiderans: & saepius illam vertes, atque circumspiciens, ait intra se: Quid si aperueret illam? solus sum, nemo videt. Interrogatus, negabo: non est testis, qui me conuincere possit. Vixtus tandem tentatione, pixidem aperuit, & auicula, quae intus erat clausa, euolauit. Tunc tristis effectus valde, mysterium intellectus, & ad domini pedes, pixidem requirentis, se prosterrens, veniam postulauit, sed non inuenit. Ad quem dominus: Serue nequam & contumax, tu primum parentem nostrum de inobedientia iudicans, traque constantiam apud me commendans, te ipsum condemnasti; recede ergo a me, faciem meam de cetero non videoas. Hæc mihi retulit canonicus quidam sancti Seuerini in Colonia, vir senex aetate, verax in verbis, & vita religiosus. Simile ex parte contigit in Saxonia.

CAPUT LXXVI.

Henricus de Wida miles fuit diues valde, potens & nominatus, ministerialis Henrici duxis Saxonum, adhuc plures viuunt, qui illum nouerunt, & rei, quam recitaturus sum, forte recordantur. Habebat is vxorem nobilem ac dilectam. Dic quadam, cum sermo inter eos haberetur de culpa Euae, coepit illa, ut mos est mulieribus, eidem maledicare, & de inconstitia iudicare animi, eo quod pro modo pomo, gulæ suæ satisfaciens, tantis poenis ac miserijs, omne genus humanum subdidisset. Cui matritus respondit: Noli illam iudicare, tu forte in tali tentatione fecisses simile: ego volo tibi aliquid praecipere, quod minus est, & propter amorem meum minimè poteris custodire illud, respondete illa: Quod est mandatum? Subiunxit miles: Ut die illa qua balnearia fueris, paludem curiae nostræ nudis pedibus non ingrediaris; alijs diebus, si libet, intres. Erat enim aqua putens & simosa, ex totius curiae sordibus collecta. Illa subridente, & praecetti transgressionem abhorrescente, & subiunxit Henricus: Volo ut poenam addamus; si tu fueris

fueris obediens, quadraginta marcas argenti à me recipies; sin autem, totidem mihi solues. Et bene placuit ei. Ille verò, ipsa ignorantie, secretos custodes patuli adhibuit. Mira res, ab illa hora matrona tā honesta, & tā verecunda, nunquā per curiā trāsire poterat nisi ad prædictā palude respiceret, & quotiēs balneabatur, totiēs de eadē palude tentabatur. Die quadam exiens de balneo, dixit pēdissequæ suæ: Nisi ingressa fuero paludem illam, moriar: statimque succingēs se, cūm circumspexisset, & neminem videre putaret, cōmitante ancilla, aquam illam fœtidam usque ad genua intravit, & huc illucque deambulando, bene cōcupiscentiæ suæ satisfecit. Quod statim nunciatur est marito eius. Ille gaudens, mox ut eā vidit, ait: Quid est domina, fuisisti ne hodie bene halnēata? respondentē illa fui, adiecit: In dolio vel palude? Ad quod verbum confusa tacuit, sciens eum suum excessum non latere. Tunc ille: Vbi est domina mea constantia vestra, obedientia vestra, iactantia vestra? Ena vilius tentata fuisse, tepidius restitisti, turpius cecidisti: reddite ergo quod debetis. Et cūm non haberet illa quod solueret, omnia vestimenta eius pretiosa tulit, & per diueras personas distribuit, finens eam per aliquot tempus bene torqueri. APOLLONIUS: Valde miserabile est, quod sic mēs hominis semper nititur in vetitum. CÆSARIVS: Antequam sermo Dei audiatur, non est tribulatio, non est tentatio; sed ubi signum belli prædicationis tuba ostendit, tribulationum pugna consurgit. Verba sunt Origenis super locum illum: Ex quo locutus sum Pharaoni, afflxit populum tuum. Quām valida sit quandoque pugna temptationis post prohibitionem, exemplum tibi proponam, militem quandam, qui magis elegit mori, quām in temptatione sua superari.

*Orig. ho.
3, in Exo.*

Exod. 5.

CAPVR LXXVII.

Miles quidam, sicut audiui à quodam viro religioso, multa sclera commiserat. Tādem ductus pœnitētia, venit ad sacerdotem, de commissis fecit confessionem, satisfactionē suscepit,

P 4

*Nititur
in vetitū
sed*